

1. ספר ויקרא, פרשת אמור, כ"ג:י"ד

וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד-עֶצֶם קִיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם:

2. רש"י שם, "בכל מושבותיכם"

בכל משבתיכם. נחלקו בו חכמי ישראל, יש שלמדו מכאן שהחדש נוהג בחוזה לארץ, וי"א לא בא אלא ללמד שלא נצטוו על החדש אלא לאחר ירשה וישיבה, משכבשו וחלקו (קידושין ל"ז):

3. שולחן ערוך, יורה דעה, רצ"ג:ב'

איסור החדש נוהג בין בארץ בין בחו"ל בין בשל ישראל בין בשל עובד כוכבים:

4. גמ' נדה ט:, "ת"ר מעשה ועשה רבי" עד "ת"ר תנוקת"

ת"ר מעשה ועשה רבי כר' אליעזר לאחר שנזכר אמר כדי הוא ר' אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק מאי לאחר שנזכר אילימא לאחר שנזכר דאין הלכה כר' אליעזר אלא כרבנן בשעת הדחק היכי עביד כוותיה אלא דלא איתמר הילכתא לא כמר ולא כמר ומאי לאחר שנזכר לאחר שנזכר דלאו יחיד פליג עליה אלא רבים פליגי עליה אמר כדי הוא ר' אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק

5. ט"ז, יורה דעה, רצ"ג:ד', "ומו"ח ז"ל כתב" עד "וכן משמע"

ומו"ח ז"ל כתב שמצא תשובה אחת בהגהות רש"ל בשם מעיל צדק בשם רבינו אביגדור כ"ץ בשם תשוב ריב"א שאין חדש נוהג בשל עובדי כוכבים

6. שולחן ערוך ורמ"א, יורה דעה, רצ"ג:ג', "ומ"מ כל סתם" עד "ובמיני תבואה"

תבואה שלא השרישה קודם לט"ז בניסן אסורה עד שיבא העומר הבא: הגה ומ"מ כל סתם תבואה שרי לאחר הפסח מכח ספק ספיקא ספק היא משנה שעברה ואם תמצא לומר משנה זו מ"מ דילמא נשרשה קודם העומר (טור בשם הרא"ש)

7. ספר ויקרא, פרשת בחקותי, כ"ו:י'

ואכלתם יֶשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֶשֶׁן מִפְּגֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאוּ: